

KRONIKA**V spomin Mateju Vranješ (20. oktober 1971–13. februar 2021)**

V soboto, 13. februarja 2021, je snežni plaz na italijanski strani Kaninskega pogorja za vedno odnesel dragega kolega in sodelavca Univerze na Primorskem, socialnega antropologa in geografa, predvsem pa človeka z veliko začetnico, docenta dr. Mateja Vranješa.

Matej Vranješ se je rodil 20. oktobra leta 1971 v Šempetru pri Novi Gorici. Septembra leta 1999 je na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani uspešno zagovarjal diplomsko s področja filozofije zgodovine, septembra leta 2000 pa še diplomsko s področja geografije, za katero je prejel Prešernovo nagrado Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani. V študijskem letu 2000/2001 se je vpisal na IHS – Fakulteto za podiplomski humanistični študij Ljubljana, na program *Socialna antropologija*. V času dodiplomskega in podiplomskega študija je prejemal Zoisovo štipendijo, prejel pa je tudi štipendijo Primorske znanstvene fundacije. Marca leta 2006 je zagovarjal doktorsko disertacijo z naslovom *Prostor, teritorij, kraj: prostorsko izkustvo, lokalnost in teritorialnost na primerih iz Trente in z Bovškega*. Leta 2008 je to študij preoblikoval in jo objavil v znanstveni monografiji.

Na Fakulteti za humanistične študije Univerze na Primorskem se je zaposlil oktobra leta 2002, ko je bil izvoljen v naziv *asistenta za področji geografije kontaktnih prostorov in antropologije*. Štiri leta pozneje je pridobil pedagoški naziv *docent za področje socialne antropologije*, leta 2007 pa v sklopu delovanja na Znanstveno-raziskovalnem središču Koper še naziv *znanstveni sodelavec*. Do leta 2010 je sodeloval v pedagoškem procesu na Oddelku za geografijo in Oddelku za antropologijo, kjer je izvajal oziroma soizvajal skupno 12 predmetov, 3 terenske seminarje in diplomski seminar. V pedagoškem procesu omenjene fakultete je deloval tudi kot mentor oziroma somentor študentom pri diplomskih delih starih študijskih programov in pri zaključnih delih na bolonjskem študiju 1. stopnje.

GREGOR KOVAČIČ

Slika: Matej Vranješ je kot vodja oziroma koordinator sodeloval v številnih raziskovalnih in aplikativnih projektih. Fotografija je nastala 15. oktobra 2014 v okviru projekta »Skupni sistem vrednotenja trajnosti upravljanja z vodnimi viri parkov Škocjanske jame in Risnjak« (nosilca Javni zavod Park Škocjanske jame in Nacionalni park Risnjak), ki ga je za slovenskega partnerja vodil Matej Vranješ.

Matej Vranješ je bil uspešen tudi kot raziskovalec, med drugim je leta 2007 pridobil podoktorski raziskovalni projekt z naslovom *Študija spornih prostorskih praks in pomenov ter socialnih razmerij znotraj zavarovanega območja na Bovškem*, ki ga je financirala Javna agencija za raziskovalno dejavnost Republike Slovenije. Poleg tega je sodeloval v številnih drugih raziskovalnih projektih in bil tudi vključen v raziskovalni program *Območja kulturnega stika v integracijskih procesih* na Znanstveno-raziskovalnem središču v Kopru.

Leta 2010 je na povabilo Javnega zavoda Triglavski narodni park prevzel vodenje odmevnega mednarodnega Interreg projekta *Climapark – klimatske spremembe in upravljanje zavarovanih območij* in se v tej ustanovi zaposlil kot naravovarstveni svetnik. Od leta 2014 je bil samozaposlen in deloval kot svetovalec pri evropskih projektih, krajši čas pa je bil tudi direktor Goriškega muzeja. S svojimi bogatimi izkušnjami in znanjem je med drugim uspešno sodeloval z Javnim zavodom Park Škocjanske jame, Občino Šempeter-Vrtojba ter tudi Fakulteto za turistične študije – Turistico Univerze na Primorskem iz Portoroža. Slednja je kmalu prepoznala njegove strokovne in koordinatorske kompetence ter ga tekom let, ki so sledila, intenzivneje vključila v raziskovalno delo na projektih ter tudi v pedagoški proces. V letu 2018 je bil tako ponovno izvoljen v naziv *znanstvenega sodelavca in docenta*, tokrat za področje *družboslovno-humanističnih znanosti v turizmu*.

Bil je velik ljubitelj narave in športnik, ki je odraščal ob reki Soči in v Julijskih Alpah. Tam je tudi prekmalu zaključil svojo sicer pestro in bogato življenjsko pot, na kateri smo ga lahko občudovali kot izjemno pronicljivega in prodornega znanstvenika, predvsem pa kot odprtega in toplega človeka, ki ga bomo za vedno nosili v srcih.

Miha Koderman

Sklepni dogodek projekta »100 % lokalno«

Spletni dogodek, 25. 5. 2021

V projektu »100 % lokalno«, ki ga je financiral Evropski parlament v okviru sklada ARPAF II, se je na petih območjih držav v Alpah testiral ukrep, s katerim bi postopoma lokalne proizvajalce hrane, gostince in druge deležnike spodbujali k uporabi pridelkov in surovin izključno iz domače občine. Izvedljivost ukrepa se je preizkusila v Unterengadinu/Bassa Engadina v Švici, v Pitztalu na avstrijskem Tirolskem, v Parku Julijske Predalpe in v Alta Val Venosti/Obervinschgau v Italiji ter v Občini Bohinj v Sloveniji. Projekt je potekal v sodelovanju štirih projektih partnerjev: poleg ZRC SAZU, so bili vključeni tudi Raziskovalno središče EURAC iz Italije, kompetenčno središče Polo Poschiavo iz Švice in Italijanska univerza v Švici USI.

Sklepni dogodek je bil razdeljen na dva dela. Na prvem, dopoldanskem delu dogodka je bil najprej predstavljen model ukrepa »100 % Lokalno«. Izkušnje razvoja in testiranja tega modela so nato na okrogli mizi opisali tudi predstavniki sodelujočih območij. V drugem, popoldanskem delu dogodka se je razpravljalo o izzivih in težavah pri uveljavitvi ukrepa, predstavilo pa se je tudi inovativne rešitve s pomočjo mladih *start-up* podjetnikov.

Erik Logar

2. mednarodna delavnica EUSALP o teritorialnih blagovnih znamkah v alpski regiji

Spletni dogodek, 10.–11. 6. 2021

Mednarodna delavnica je bila namenjena razmisleku, kakšne razvojne učinke imajo lahko majhne teritorialne blagovne znamke na trajnostni razvoj obrobni območij v Alpah. Tovrstne znamke lahko povezujejo lokalne pridelovalce hrane, obrtnike in ponudnike storitev na določenem območju, spodbujajo razvoj omrežij sodelovanja ter krepijo njihov podjetniški značaj.